

VECKOBLADET

Fredag 7 april

Utkommer fredagar

1995 21:e årg.

Lösnummer 2 kr

13

Landstinget Skåne – Skånes län

I veckan som gick presenterade den statliga regionberedningen sitt slutbetänkande, Regionala framtids SOU 1995: 27. Innehållet har refererats utförligt i dagspressen, men eftersom beredningens förslag kommer att debatteras ingående i Skåne framöver vill vi ändå kort presentera huvuddragen här i VB. Vi ser gärna en intensiv insändardebatt med bidrag inte bara från Lund. Malmöbor, andra skåningar, t o m upp- och utlänningar är lika välkomna. På annat ställe i detta VB, får Lennart Johansson från Kristianstad uttrycka för sina synpunkter.

Nya uppgifter

Regionberedningens förslag innebär reformering av den offentliga organisationen på regional nivå. Landsting och länsstyrelser får nya uppgifter. Kommunerna påverkas bara indirekt.

De två skånelänen slås samman till ett. Det bildas ett nytt skåne-landsting av tingen i Malmöhus och Kristianstad län. Malmö går

in med sin sjukvård i detta nya landsting. Länsindelningen i väst-sverige ändras också. Beredningens utgångspunkt har varit: "Ökad demokrati och förbättrad effektivitet."

Förslaget

Förslaget sammanfattas i fem delar:

- Det regionala utvecklingsansvaret förs över från länsstyrelse till landsting
- Länsstyrelsernas roll renodlas till att vara statens företrädare.
- Man slår fast principen att gränsförändringar bör grundas på lokala och regionala initiativ och att administrativa gränser av olika slag bör sammanfalla.
- Gränser i Skåne och väst-sverige ändras (se ovan) Kristianstad blir residensstad i Skåne län. Huvudort för landstinget bestäms lokalt.
- Reformen skall vara helt genomförd 1 januari 1999. Länsammanslagningen och överföringen av arbetsuppgifter till de

nya landstingen kan påbörjas redan 1996.

Partiönskemål

Beredningen har tagit stor hänsyn till önskemålen från Skånes politiker -sju partier, däribland vänsterpartiet - som har uppvaktat i frågan redan våren 1993. Gunnar Ågren, som har stor erfarenhet från liknande sammanhang, har varit vänsterpartiets representant i beredningen.

Han instämmer i förslaget.

Skånes huvudstad

Det är självklart att det kommer att bli bråk om Kristianstad som

Skånes huvudstad. Beredningens argument för detta är dels geopolitiskt. Kristianstad ligger bra till med tanke på en större sydsvensk region där Blekinge, Kalmar, Kronoberg och Hallands län ingår. Det slår på tio mil. Dels arbetsmarknadspolitiskt och det är märkligt. Kristianstad har visserligen förlorat regementen, men har låga arbetslöshetstal och goda framtidsutsikter. Malmö ligger däremot klart över riksgenomsnittet för arbetslöshet och har dåliga utsikter som beror på föråldrad näringslivsstruktur. Läger man till symbolvärdet i

forts sid 4

När som ja e matt, så e ja trött,
o när som ja e sulten, så gider ja inte arbjaja!

Detta andra jävla Lund

Låt mig först som sist säga att vänsterns kulturkurs var utmärkt! Innehållet var varierat, spännande med en blandning av professionalism och gör det själv-kultur, som är kännetecknande för lund med omgivning. Eller åtminstone för västsakliga området.

Mitt huvudsakliga inrådan är att det trots allt var lite konventionellt och medelålders.

Jag tänker resonera lite kring det som inte fanns med. Alltså hur en alternativ kulturkurs kunnat se ut.

Tant- och lärarperspektiv

Det lilla som sades om tv var inte särskilt intressant t.ex. VBs läsare är införstådda med den lundalinen, som avvisar tv-mediet som helhet därför att det är ett antisocialt medium och eftersom att skräp alltid tränger ut vettigt innehåll. Greshams lag tillämpad på tv av Gunnar Sandin. Han har redan fått mothugg av Finn Hagberg och förhoppningsvis fortsätter den debatten. Men i övrigt förs diskussionen ur ett kombinerat tant- och lärarperspektiv. Tonvikten ligger på hur vi skall skydda barnen (de under 30 år?) mot dåliga

saker, som våld och ytlighet och hur vi kan främja det uppbyggliga och goda.

Videoestetik

Det vi missade på kulturkursen vart ex att några lundakillar skapar mycket intressanta musikvideor, som ständigt spelas över MTV. Miljoner ungdomar i hela Europa ser dem och deras bildseende påverkas. Stilen kopieras av konkurrenter inom branschen eftersom den är kommersiellt framgångsrik, men troligen också av vanliga kort- och långfilmare, bildkonstnärer och andra. Åtminstone på lite sikt. Ett samtal med dem om videoestetik hade kunnat bli mycket intressant under förutsättning att även andra unga engagerade människor deltagit. Några ord om publicservice-tv är givetvis alltid på sin plats, men varför inte för en gångs skull ägna tid åt sådant som Z-TV, som gör en massa spännande saker eller tv-Lund där amatörer, studenter och pensionärer leker tv med små resurser.

Det är naturligt att ett politiskt parti ägnar den kommunnära och folkrörelseanknutna kulturen stor uppmärksamhet, men det finns

också ett livaktigt kulturellt entreprenörskap, som vi lätt missar. Det utgörs av individer eller grupper, som förverkligar sina idéer ofta på ett självsvåldigt sätt. Ett par exempel i regionen är Ernst Malmsten och Kajsa Leander med de nordiska poesidagar i Lund och New York och nu med eget förlag och Viggo Cavling i Malmö bl a med kulturtidskriften Beckerell, eget konstgalleri, tv-program och kronika i Arbetet.

En sak som verkar vara gemensam för entreprenörerna är att de ofta fräckt och fördomsfritt utnyttjar systemet, både offentligt och privat, och att de kan marknadsföra sig mycket effektivt.

Vänsterpartiet har faktiskt i riksdagen föreslagit visserligen arbetsmarknadspolitiska, men ändå obyråkratiska stödformer till liknande verksamheter. Varför inte fråga om sådant stöd - ja, allt samhällsstöd - är hjälp eller hinder.

I skydd av mörkret

Det kunde också varit fruktbart att ställa två uppmärksammade exempel på offentlig utsmyckning mot varandra. Lunds fiasko med

Per Kirkebys utsmyckning av Mårtenstorget, som Robert Berg berättade om på Humlebäck station i skuggan av en lyckad kirkeby-skulptur, och Lars Vilks, Nemis och Abrax på Kullaberg. I fallet Lund och Kirkeby gjordes allt rätt enligt regelboken, man ansträngde sig verkligen. Det var korrekt i varje enskild del. Politiskt korrekt. Just därför blev det så fel. Det blev ingenting. Utom möjligtvis en världskonstnär, som från att älska staden Lund, kom att avsky den. Åtminstone dess politiker. Lars Vilks har gjort allt tvärtom. Fel om man så vill. Han har svartbyggt på helig mark, på naturskyddsområde vid Arild, och därmed har han fått kommunen, staten, ja, till och med domstolarna att delta i och bli en del av konstverket. Kanske hade det bästa varit om ett antal flinka murare byggt upp Per Kirkebys tegelskulptur på Mårtenstorget i skydd av natten, så att den hade stått där färdig en morgon. Mitt framför näsan på stadsplanerare och gamla lundabor. Då hade Lunds tusenårsjubileum märkts! Konstens möjlighet att provocera vid sekelskiftet hade alltså lätt kunnat bli en bra alternativ programpunkt med lokalanknytning.

Rolf L Nilson

Alternativ odling

–Kultur betyder odling brukar det framhållas i högtidstal, sa Rolf L Nilson på vänsterpartiets kulturkonferens i Lund nu i helgen. När det gäller den typen av odling har vänsterpartiet i årets budgetmotioner bjudit över regeringen med 900 000 kronor. Kommer vi sen till den mer konventionella odlingen, dvs. jordbruksstödet, plussar vi på med 600 miljoner. Jag tycker det borde vara tvärtom.

Vii Lund vet att Rolf inte är rädd för att provocera. Det intressanta är att han inte lyckades denna gång. Den ende som sa emot var Göte Bergström, som var rädd att vi skulle få småbönderna mot oss. Det är en invändning som var relevant på Sven Lasse Linderots tid men knappast 1995 – småbönderna är få och inte särskilt många av dem är v-röstare.

Däremot kom det instämmanden. Ett från Charlotta Bjelkebring, som sitter i riksdagen och dess kulturutskott. Ett annat, eftertryckligt, hördes från Kjell Hanseklint som sitter i partistyrelsen. Han är från Västerbotten och därmed från samma partidistrikt som Maggi Mikaelsson (som i annat sammanhang kritiserades i förra VB), som sitter i jordbruksutskottet och alltså är den som förespråkar de 600 miljonerna.

Vänsterpartiet har en kunnig och delvis sympatisk jordbrukspolitik. Man vill lägga pengar på alternativa grödor, uthållig produktionsförmåga, giftfrihet och öppna landskap. Men drivkraften är också en allmän lands- och glesbygdsvänlighet som det finns anledning att vara skeptisk mot. Sammantaget betyder det att partiet numera är känt för sin jordbruksvänlighet.

Däremot har vänsterpartiet numera ingen särskilt uppmärksam kulturprofil. Det borde det ha. De anställda i kulturbranschen är förmodligen snart lika många som bönderna, om man ska se väljarkrasst på det hela. Men det finns bättre skäl som är så självklara att de inte behöver formuleras här.

En kulturprofil handlar i första hand om innehåll. Där finns det både åsikter och kunskaper i partiet, det visade också helgens kulturkonferens. Men 600 friska miljoner till kulturen vore heller inte dumt.

Lund har drygt en procent av rikets befolkning. Det skulle bli sex miljoner åt Lund, eller ganska exakt extrakostnaden för dansscenen, sagt bara som exempel.

–Ordbruk i stället för jordbruk, sa Rolf Nilson, och det var en paroll som uppenbarligen slog an.

Erfarenheter av skånesamverkan

Under slutet av 70-talet aviserade statsmakten att förutsättningarna för kollektivtrafiken behövde förändras. Sedan 1974 hade kommunerna upprättat Lokala trafikförsörjningsplaner och till viss del av trafiken utgick statsbidrag. Förändringarna skulle innebära dels ett nytt huvudmannaskap, dels nya regler för koncessioner. Dittills hade trafikföretagen ensamrätt att driva trafik på vissa sträckor. Övervakningsmyndighet var länsstyrelsen.

De nya bestämmelserna skulle träda ikraft den 1 juli 1981 och kommuner och landsting skulle dessförinnan ha bildat den nya organisationen. Landstingen skulle tillsammans med kommunerna i respektive län bilda en huvudman antingen i form av bolag eller kommunalförbund.

Kristianstadprodukt

I Skåne startade en utredning för den gemensamma kollektivtrafiken. Det färdiga förslaget redovisades under ribbiken Skånetrafiken. Förslaget var emellertid dåligt strukturerat, dåligt förankrat och dåligt presenterat och hade därmed inga utsikter att gå igenom. I stället påbörjades i varje län ett utredningsarbete under ledning av kommunförbundets länsavdelning. I Kristianstad län svarade under teknisk för arbetet tillsammans med representanter för landstinget och ytterligare en kommun. Emellertid saknades det erfarenhet från trafikplanering, endast Kristianstads kommun hade haft sådant och därmed blev slutprodukten något kristianstadbetonat. Förslaget godkändes och den 1 juli 1980 anställdes personal m.m.

I Malmöhus län var det enligt vad jag fått veta betydligt svårare att komma överens. De stora kommunerna hade egna, kommunala bussbolag och Lund och Landskrona hade sedan länge avtal med Linjebuss. Man hade svårt att inordna sig och då dessutom pågatågen administrerades av SSK, kommunalförbundet, fanns det mycket små förutsättningar att Malmöhus läns trafik AB, den nye huvudmannen skulle fungera.

På så sätt fick Kristianstad läns trafik AB ett betydande försprång. Man fick snabbt grepp om trafiken i hela länet och kunde efterhand göra sådana förbättringar att biljettpriserna kunde hållas nere samtidigt som man fick den bästa kostnadstäckningen i hela landet. Skattetillskottet blev med andra ord mycket lågt trots förmånliga priser och god trafik. Fortfarande kostar t ex ett månadskort dubbelt så mycket i M som i L län.

I Kristianstad län försökte man på ett tidigt stadium ta upp frågan om ett Skånekort som var Skåneutredningens främsta förslag. Men M län kunde inte tänka sig att sänka sitt pris och L ville inte höja. Överenskommelsen stannade vid

att man från respektive län fick åka in i grannlandet utan extra avgift. Vi är fortfarande där, men nu, i de yttersta av dessa dagar, pågår ett samordningsarbete sedan huvudmannen i M län lärt sig att ta ansvar för hela länet och lägga de lokala ambitionerna på hyllan.

I L län startade man samarbete med Blekinge om trafiken på kustbanan och vidare. Efter vissa turer i departementet blev banan en regional uppgift. Efter några om och men fick man också igång Kustpilen, som trafiken kallas.

Moderna vagnar, snabba tågsätt med bra service går nu från Karlskrona över Kristianstad, Hässleholm till Malmö eller Helsingborg. Från och med januari 1996 går helsingborgståget vidare över Öresund mot Köpenhamn.

Inget av detta skulle ha lyckats om regionen haft en huvudman. Men idag är läget ett annat. Båda huvudmännen samarbetar om tåg- och busstrafik. Det som egentligen återstår är taxesamordning. Men den kommer.

Ett annat samarbetsprojekt gäller Väst kustbanan, som upprustas till dubbelspår. Målet är timmestrafik till Göteborg i pendlingstider och varannantimmes övrig tid.

Framtida trafik

Låt mig citera delar av ett PM från april 1994 av G Hermansson, vd i M läns trafik: "För den infrastruktur som har övervägande regionala uppgifter kan ett mer renodlat regionalt samordnat inflytande övervägas. Utvecklingen i regionen kräver samverkan i en rad frågor som bör kopplas till den regionala infrastrukturens utbyggnad. Den regionala planeringen bör få en demokratisk förankring baserad på funktionella regioner. Den samhälleliga utvecklingen blir allt mer regional till sin karaktär när rörligheten ökar och kommun- och länsgränser passerar dagligen av resenärer på väg till arbete, utbildning, servic eller för rekreation. Utöver det interna samordningsbehovet i Skåne ligger ett starkt behov av ett enat Skåne som i högre grad kan hävda sig vid tilldelning av resurser för infrastrukturutbyggnad och för drift och underhåll."

Om länsgränsen som hinder säger vd:n i L läns trafikbolag. Göran Svård: "Det är viktigt att här konstatera att det föreligger inga hinder att resa över länsgränsen på befintlig trafik."

När den sista kommunsammanslagningen genomfördes den 1 januari 1974 hade experter sagt att den var nödvändig för att inte kommunalskatten skulle behöva höjas med 1 kr. När det hade gått 10 år sa kommunförbundets experter att sammankläggningen hade kostat en krona i höjning i stället för motsatsen.

Stora enheter kräver stora personella resurser, byråkratin ökar

när lekmannainflytandet avtar. Den erfarenheten har många gjort inte bara från det kommunala arbetet utan också från fackligt och kooperativt.

Ett nytt landsting blir en koloss precis som Stockholmslandstinget. Politikerna kan, även om de är heltidsanställda, bara ha insyn i vissa begränsade delar av verksamheten.

Landstingskoloss

Men naturligtvis är det rätt att ifrågasätta och ompröva nuvarande organisation och arbetsformer. Men åtskilligt har lämnats därhän liksom hur frågan om det demokratiska underskottet skall behandlas. När sammankläggningen var klar 1974 hade 80 000 fritidspolitiker lämnat scenen. Blev demokratin bättre efteråt?

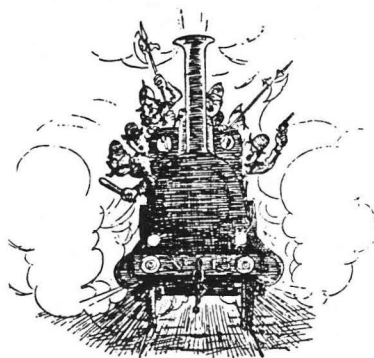
Men visst kan vissa statliga uppgifter överföras till kommunerna. Det låter klokt att när antalet kommuner minskat från 2 500, 1951 till cirka 280 1994 borde åtskilligt kunna överföras. Men behövs verkligen landstingen i framtiden, när de genomfört sin historiska uppgift att bygga upp sjukvården i landet.

Trafiken i Skåne har kunnat utvecklas därför att det finns två huvudmän. Med en hade vi antagligen fortfarande väntat på samordning.

Jag anser att vissa landstings- och statliga uppgifter bör föras över till kommunerna. Regionsjukhusen borde kunna skötas av Försäkringskassan, som på så sätt skulle ha ett bättre grepp om all rehabilitering.

När det gäller staten finns det inte mycket kvar idag som motiverar bibehållande av någon länsstyrelse över huvud taget. Polisen är ändrad, skatteverket är ändrat. Länskolnämnden, länsnykterhetsnämnden m m är borta. De regionalekonomiska enheterna producerar hyllvärmare, som ingen läser och länsrätten har förts över till tingsrätterna. De behövs, men behövs verkligen styrelsen.

Lennart Johansson

V om Perssons nya plan -Markanden och borgerligheten har fått ett sycke till

-En panikartad reaktion i en situation när Göran Persson själv säger att den reala ekonomin utvecklas mycket positivt, är Vänsterpartiets kommentar till onsdagens överenskommelse mellan (s) och (c).

-Perssons nya plan ska "fördela bördor", men gör det helt ensidigt - det är hushållen och kärnan i välfärden som drabbas. Företagen, där resurserna finns, har däremot helt sluppit undan.

När det gäller arbete, utbildning och tillväxt innehåller paketet just ingenting.

Johan Lönnroth var uppgiven i debatten.

-Regeringen har tillsammans med vänsterpartiet faktiskt åstadkommit ganska mycket, sa han. Röntan föll när vi samarbetade i höstas. Den stora faran nu är att konjunkturuppgången bryts. Det behövs inte fler sparpaket.

Lönnroth gratulerade Olof Johansson till sänkt matmoms men samtidigt varnade han för indragningarna i kommunerna.

Sänkt A-kassa leder till lägre lön

Sänkt matmoms är ett klassiskt vänsterpartikrav. Men att koppla detta till sänkta ersättningsnivåer i socialförsäkringarna är helt orimligt, säger Vänsterpartiets förtroenderåd i en kommentar.

Att A-kassan sänks till 75% handlar om mer än att människor får mindre när de är arbetslösa - i grunden innebär det en stor maktförskjutning till arbetsgivarnas fördel. Just av detta skäl har arbetarrörelsen från första början värnat om arbetslöshetsersättningen. Sänkt A-kassa ger arbetsgivarna en ny norm vid löne-

sättning. Inom några år kommer vi att ha sett effekten - lönesänkningar, varnar Vänsterpartiet. Med dessa åtgärder har regeringen bäddat för en mycket svår avtalsrörelse.

Att sänka nivåerna i socialförsäkringarna är oansvarigt när många redan ligger på marginalen. LO beräknar att antalet hushåll som ligger på socialbidragsnivå den senaste tiden ökat med 160 000 - hur ska utvecklingen bli nu, om man inberäknar sänkta barnbidrag och andra förändringar.

Kommission om vem som spekulerar mot kronan

-Huka inte inför högerens kravmaskiner, Ingvar Carlsson!

Kapitalägarna måste nu tvingas ta sin del av ansvaret, säger Vänsterpartiet. Det är uppenbart att de inte gör detta av sig själva.

Vilka uppoffringar är exportföretagen beredda att göra? Är Industriförbundets tillträdande ordförande Ber-Olof Svanholm beredd att avstå från miljardexportkrediterna till sitt eget företag? Är storföretagen beredda att avstå från utdelningshöjningar, fallskärmar, miljonlöner och vinstbonus för chefer? Är ni villiga att medverka till en kommission för att granska vilka det är som spekulerar mot kronan? Är ni med på att höja bolagsskatten till EU-nivå: 30%?

Produktiva investeringar efterlyses

-Företagen måste börja ta sitt ansvar och nyanställa, inte pressa de redan anställda med allt mer övertid. Varje år får vi 50 000 nya förtidspensionärer. När de har slagits ut från arbetsmarknaden får

samhället ta över. Vilket ansvar tar företagen för att minska arbets-skador, att på allvar gå in för att kompetensutveckla eller rehabilitera dem som nu i stället slås ut? Dagens höga vinstnivåer i exportföretagen måste användas till produktiva investeringar.

36 000 kvinnojobb

Vänsterpartiet har konsekvens avvisat införandet av egenavgifterna. Följderna visar sig nu också, när kommunerna inte får kompensation för avdragsrätten - ett hugg i välfärdens kärna, ett slag mot skola, vård och omsorg.

När kommun och landsting förlorar 9 miljarder betyder det minst 36 000 färre anställda - främst kvinnor.

Att sätta tak för de offentliga utgifterna innebär en begränsning av möjligheterna att föra en ekonomisk politik och effekterna kan i verkligheten bli mycket värre än de verkar nu, varnar Vänsterpartiet. Om man låser fast t ex hur mycket socialförsäkringarna får kosta måste ersättningsnivån automatiskt sänkas om fler behöver använda dem - och då kommer det inte längre att handla om 75%.

EU-kraven tillfredsställs

-Uppgörelsen mellan (s) och (c) är ett sätt att tillfredsställa EU:s krav på ekonomisk politik. Dessutom aviseras ytterligare åtgärder för att uppnå EU:s konvergenskrav. Därmed avhänder vi oss möjligheterna att föra en politik för full sysselsättning, slutar Vänsterpartiets förtroenderåd.

Kommunalt varia

Och nu blir allt bra...eller? Brukarstyre+kommundelsnämnder = fördjupad kommunal demokrati. Fast det kan man inte ge sig fan på! Nu gäller det först att se till att det praktiska genomförandet av den nämnds- och förvaltningsomstrukturering som går under beteckningen kommunalsnämndsreform blir så framsyftande som möjligt. Med det menar jag att alla detaljer inte måste vara genomförda 1 januari 1996. Inom områden där man t ex är osäker på hur fördelningen av resurser till kommundelarna skall gå till är det bättre att nöja sig med ett första steg, fast i rätt riktning, än att tjurusa hela sträckan på en gång, för att ganska snart komma underfund med att man sprang på fel håll, bli tvungen att tvärvända och förlora i både kvalitet, tid, resurser och prestige.

Medel, inte mål

Kommundelsnämndsreformen får inte ses som ett mål i sig utan som ett medel för att uppnå fördjupad kommunal demokrati...och trivsammare kommunala arbetsplatser...och effektivare förvaltning...och större brukarinflytande...och bättre verksamhet inom oförändrade ramar (eller, om marknaden så framtvingar, så små försämringar som möjligt inom snävare ekonomiska ramar), och...

Öppenhet

Kommundelsnämndernas vilja till dialog med kommunalsinnvånarna lär spela ganska stor roll i arbetet att engagera "vanligt folk" i denna process. De referensgrupper som kommunstyrelsen snart skall tillsätta, en för varje kommun, som skall förbereda det praktiska genomförandet bör se som en av sina viktigaste uppgifter att, likt Johannes bereda väg för vad som komma skall efter dem. Kanke inte i form av dop den här gången men däremot exempelvis öppna möten, där allmänheten får ta upp angelägna frågor, fasta expeditionstider då politiker är nåbara, så snabb och korrekt information som möjligt om förberedelsearbetets framåtskridande.

Tre år

Från det att kommunalsnämnderna tillsätts har den regerande majoriteten tre år kvar av mandatperioden för att driva sina politiska hjärtefrågor. Den bokstavligen talat allt överskuggande frågan är den om skapandet av en kommun, i ett Sverige, inom överskådlig tid inom Europeiska Unionen, som utvecklas på ett långsiktigt hållbart sätt. Och det spännande med kommunalpolitik är att t ex en fårhage på Östra Torn är en indikator på vart vi är på väg...kanske. Kanske spelar fårhagen i sig ingen roll... egentligen. Men den orsakar debatt, den engagerar, den skyndar kanske på arbetet för fördjupad när-demokrati och den ökar miljömedvetandet.

Sven-Bertil Persson

Vad gör partierna i påsk?

Ofta har jag undrat vad de andra politiska partierna gör i påsk. Jo det förstås, kds-arna firar väl minnet av galileisk folkkuppvgilare. Men sossar, mp-are och andra?

Däremot vet jag vad vänsterpartisterna gör. Åtminstone de som är med i Vandringssektionen. De knallar runt i Skåne med sovsäck,

såg&yxa och ett krus dessertvin i packningen. De för otvungna samtal om politik - allt är politiskt, som bekant, även det personliga.

Det händer inte så ofta men det händer att vi vänsterpartister möter andra vandrare ute i terrängen. Då brukar jag fråga dem vilket parti de tillhör. De stirrar oförstående på oss.

Fortfarande vet jag inte vad de andra partierna gör i påsk.

I år går vänsterpartiet från Höör till Lunnarp, med två övernattningar i vindsydd. Start torsdag morgon, hem lördag kväll. Information tel. 135899.

Gr

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet

NY ADRESS.....

Tankar från ett fågelbord

Fåglarna som besöker mitt dukade bord ser så friska och granna ut, som om de skulle leva i eviga tider, men döden lurar överallt och när som helst kan de pigga varelserna förvandlas till kadaver och bli rov för maskar och andra asätares glupskhet. Det är ju också det öde som väntar oss människor; det är bara en fråga om tid när vi ska bli till miljöproblem, stoff som sprider kvicksilver i den redan förgiftade naturen.

Allt är således ett jagande efter vind. Hur futtiga ter sig inte våra små projekt inför dödens allmakt. Några grimaser till och så ligger vi där. Den som målar upp en dystert framtid får alltid rätt till sist.

Jag tänker på detta när jag läser Stefan Hedlund i Sydsvenskan, den mest konsekvente dystopikern inom svensk politik. Grunden för hans tänkande tycks ligga i någon sorts slavofobi, men han tillämpar sin världsbild på alla områden med stor konsekvens. Hans texter och det arga ansiktet borde ramas in med tjock svarta streck som kring en dödsannons.

Keynes teorier

I en av Hedlunds artiklar berättar han om ekonomen Keynes som under fredsförhandlingarna i Paris efter första världskriget varnade för att ekonomiskt försöka knäcka Tyskland. Det skulle leda till revanschkrig, argumenterade han. Ingen lyssnade och han åkte förbittrad hem till lärdomsstolen i Oxford för att i stället umgås med Wittgenstein, en ständigt aktuell filosofisk pessimist.

Keynes fick rätt i detta liksom när det gällde värdet av att i dåliga tider satsa på arbetsskapande

projekt genom att staten lånade upp pengar. Hitler och socialdemokratin i Sverige använde sig framgångsrikt av den modellen, som väl fortfarande i viss mån tillämpas här i landet. Problemet är dock, vilket är en konsekvens att Keynes teori, att spara och betala igen skulden vid högkonjunkturer.

Socialistisk dystopi

Hedlund menar att politikerna aldrig uppfattar varningssignalerna och därför är framtiden hopplös, särskilt när det gäller utrikespolitiken; snart faller Baltikum osv. Även Marx räknade med möjligheten av en katastrof, om inte mänskligheten kunde samla sig till en socialistisk lösning. Kapitalets allmakt skulle annars ställa klasserna och nationerna emot varandra och det hela skulle sluta i Ragnarök (även asatron höll sig med en dystopi, där till och med gudarna skulle gå under).

När vi nu vet att socialistiska lösningarenligt Leninistisk modell leder till värre katastrofer än den mest brutala kapitalism finns det väl anledning för vänstern att börja utforska dystopisidan av sin teori. Miljöproblemen och befolkningsutvecklingen gör detta ännu mer motiverat.

Vi kunde i VB ha en serie texter under rubriken: "Mörka moln vid horisonten". Signaturen Grr kunde spinna vidare på den där artikeln han skrev för många år sedan om vad som skall hända för Lunds del när polarisarna börjar smälta på växthuseffekten. Ett litet fragment minns jag: Lilla och Stora Fiskaregatan skulle få göra rätt för sina namn.

Finn

Landstinget Skåne...

forts från sid 1

Skånes huvudstad, förstår man lätt att Malmös press och politiker reagerar surt. Det är dessutom så att Kristianstad lockats in i det gemensamma landstinget med löfte om att få administration och ting i staden.

Att landshövdingarna bråkar skall man inte fästa så stor vikt vid. Intresset ljuger inte.

Varifrån ska makten tas?

Det finns ett antal frågor som behöver debatteras och som Lennart Johansson berör. En är om det verkligen behövs en nivå mellan stat och kommun, och om en sådan nivå, landstingen kan fungera utan att den inkräktar på kommunernas område? För att landstingen skall vara politiskt meningsfulla måste de också ha makt och makten måste så att säga tas från någon. Då är kommunerna i fara. De sydsvenska länsstyrelserna har ju till skillnad från de norrländska inga pengar och därmed ingen makt som man kan ta över.

Kan man ge regional, politisk trovärdighet åt de nya landstingen? Landstingspolitiker är ju okända som de anonyma politikerna. På något sätt har de anknytning till sjukvården, de hanterar mycket pengar, men ingen vet vem de är. Man kan visserligen välja nya politiker utan mentala vita rockar till 1999, men vem tror på det. Och kommer inte sjukvården fortsätta att dominera även om tingen får det regionala utvecklingsansvaret m fl nya uppgifter? Skåningarna har föreslagit regionparlament som namn i stället för landsting. Det hade varit bättre, men det föll på att det hade en liten udd riktad mot centralstaten.

Resursutnyttjande

En annan viktig fråga är om de stora nya landstingen ger några effektivitetsvinster, eller om de inte i stället tvingar fram ökad administration och konserverar dåligt resursutnyttjande. Det effektivaste sättet hittills att begå politiskt självmord – att inte bli omvald – har varit att lägga ner sjukhus i valkretsen, så svaret på frågan är långtifrån givet.

Moderiktigt

Det talas i alla möjliga sammanhang om att internationaliseringen med EU-medlemskapet kräver regioner, profilering och en politisk nivå. Det är mycket möjligt, men det är inte lätt att konkurrera eller samarbeta som region. Det är inte lätt att profilera sig i en regional strategi. Det som har presenterats i den vägen hittills har snarast visat att planerna haft förmånen att delta i samma seminarier, där de lyssnat på samma konsulter, som lagt fram de för dagen moderiktiga planeringsklicheerna. Frågan hur Skåne skall profilera sig kräver ett svar.

Regionberedningen har sagt sitt. Det finns Skånestyrelser och kommunalförbund. Debatten inom vänstern kan börja.

Red

MÖTE MÖTE

Måndag: Kompol 19.30, partilokalen: Rapporter från vänsterpartistiska presidieledamöter. Förberedelse av kommunalpolitisk helg för diskussion om miljöpolitik, kommunalsamfund mm

RÖDA KAPELLET Samling lö 8/4 kl 10.45 på Mårtenstorget för mötesplanering. Vernissagespelning för Stefan, Lejonetpassagen i Malmö kl 13.30. Samling 13.15. Följande låtar för båda spelningarna: 8,76,136,271,281,288, 294,298a. Rep Sö 9/4 kl 19.00 samt annandag påsk 17/4 kl 18.45. Låtar se föreg. VB plus 238, 267, 294, 295, 298c.

HASSES SLÄKT Rep onsd 12/4 kl 19.00 på V:s partilokal Bredgatan 28

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Hillevi Andersson, Rolf Nilson och Kajsa Theander

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82. Telefon till redaktörerna: Rolf Nilson 046-12 90 44. Kajsa Theander 046-13 28 40. Thomas Schlyter 046-14 75 05. Vid utebliven tidning ring: Sven-Bertil Persson 046-13 82 13

Att minnas

Vänsterpartiet hade ju i helgen kulturkonferens i Lund med omgivning. Programmet var späckat. För de tillresande deltagarna blev det väl ett flimmer av intryck.

Vi gissar att det som de kommer att minnas mest inte var någon vägande kulturupplevelse utan något tämligen lättviktigt. Det var sista dagen och kommunikationsforskaren Lars Palm föreläste. Han kom in på ämnet "Svenska partiledares icke-politiska image", ett ämne där han f.ö. har varit pionjär. Och han gissade om människors bild av Lars Werner:

–Han var en kompis. Han gav intrycket att om man kom och bad: Jag ligger lite taskigt till. Kan du låna mej en hundring tills jag får

löning? så skulle han ställa upp. Ingvar Carlsson och de andra skulle däremot säga: Naturligtvis tycket jag synd om dej, men det är ingen lösning att gå och viga pengar. Så för ditt eget bästa kan du inte få några.

Som sagt, detta tror vi att deltagarna kommer att minnas.

Annars fick de bevis för poesins kraft. Peter Fridh läste dikt (och prosa), Stina Hall läste dikt till ackompanjemang av Röda Kapellet, Gudrun Schyman avrundade sitt anförande med några verser.

Lars Palm läste inte dikt. Men han berättade om den samhällsvetenskapliga forskningens onytt. Den finner oftast inga väsentliga sanningar om samhället, och även om den finner dem så får de ingen

tillämpning. Och den analysen hämtade säkert sitt mönster från Karl Vennbergs klassiska "Om det fanns telefon".

Veckobladet

VB gör påskuppehåll och utkommer först om fjorton dagar. Läsarna önskas en GLAD PÅSK.

